

Д. О. Нестеров,
аспірант, Національний технічний університет "ХПІ"
ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0006-8610-0409>

П. Г. Перерва,
д. е. н., професор, професор кафедри економіки бізнесу і міжнародних економічних відносин,
Національний технічний університет "ХПІ"
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-6256-9329>

DOI: 10.32702/2306-6814.2026.8.167

ІНФОРМАЦІЙНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ЯК ЕКОНОМІЧНА КАТЕГОРІЯ

D. Nesterov,
Postgraduate student, National Technical University "KhPI"
P. Pererva,
Doctor of Economic Sciences, Professor, Professor of the Department of Business Economics
and International Economic Relations, National Technical University "KhPI"

INFORMATION POTENTIAL AS AN ECONOMIC CATEGORY

У статті здійснено систематизацію наукових підходів до визначення інформаційного потенціалу, що охоплюють ресурсний, компетентнісний, технологічний, управлінський та безпековий виміри. Показано, що жоден із них не забезпечує повноти розкриття категорії, оскільки зосереджується на окремих аспектах. На основі аналізу сучасних досліджень доведено, що інформаційний потенціал виступає інтегральним показником, який поєднує ресурси, технології, компетенції персоналу та управлінські процеси, забезпечуючи трансформацію даних у знання та економічні результати. Авторське визначення інформаційного потенціалу підприємства сформовано на основі системного підходу та врахування вимог цифрової економіки. Воно розглядає інформаційний потенціал як інтегральну економічну категорію, що відображає здатність суб'єкта господарювання трансформувати інформаційні дані у знання та економічні результати на основі збалансованої взаємодії чотирьох базових компонентів: ресурсного, техніко-технологічного, інтелектуально-кадрового та організаційно-управлінського. Запропоноване визначення має наукову новизну, оскільки виходить за межі традиційних трактувань, обмежених лише інформаційними ресурсами, та підкреслює економічну природу інформаційного потенціалу як стратегічного активу.

In the contemporary context of digital transformation and global economic interdependence, information has acquired the status of a strategic resource that determines the competitiveness and resilience of economic systems. Traditional economic categories-capital, labor, material, and financial assets-are increasingly complemented by information resources, which possess unique characteristics and require specific management approaches. This creates the need for a clear theoretical conceptualization of information potential as an independent economic category. The article systematizes scientific approaches to defining information potential, encompassing resource-based, competence-oriented, technological, managerial, and security dimensions. It is demonstrated that none of these approaches fully captures the essence of the category, as each focuses on isolated aspects. Based on the analysis of recent studies, it is argued that information potential represents an integral indicator that combines resources, technologies, personnel competencies, and managerial processes, ensuring the transformation of data into knowledge and economic outcomes. Special attention is given to the impact of Industry 4.0 and 5.0 concepts, which fundamentally alter the role of information resources in the structure of enterprise economic potential. Within the digital economy, information potential emerges as a key factor in innovation, decision-making quality, risk reduction, and organizational adaptability to dynamic market conditions. An original definition of information potential is proposed, grounded in a systemic approach and aligned with the requirements of the digital economy. It conceptualizes information potential as an integral economic category that reflects the ability of an enterprise to transform informational data into knowledge and economic results through the balanced interaction of four fundamental components: resource, techno-technological, intellectual-human, and organizational-managerial. The proposed definition introduces

scientific novelty by transcending traditional interpretations limited to information resources and by emphasizing the economic nature of information potential as a strategic asset. Its practical significance lies in the possibility of applying the suggested architecture to assess and manage the informational capabilities of enterprises, thereby ensuring their competitiveness and resilience in a turbulent market environment. Thus, the findings contribute to the advancement of economic science, provide a foundation for further theoretical and applied research, and offer valuable guidance for policymakers, business leaders, and scholars seeking to understand and leverage the informational dimension of economic activity.

Ключові слова: інформаційний потенціал, економічна категорія, цифрова економіка, інформаційні ресурси, інноваційний розвиток, індустрія 4.0, індустрія 5.0, конкурентоспроможність, системний підхід, управління даними.

Key words: information potential, economic category, digital economy, information resources, innovation, Industry 4.0, Industry 5.0, competitiveness, systemic approach, data-driven management.

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ У ЗАГАЛЬНОМУ ВИГЛЯДІ ТА ЇЇ ЗВ'ЯЗОК ІЗ ВАЖЛИВИМИ НАУКОВИМИ ЧИ ПРАКТИЧНИМИ ЗАВДАННЯМИ

У сучасних умовах цифрової трансформації та глобальної економічної взаємозалежності інформація стає одним із ключових ресурсів, що визначає конкурентоспроможність і стійкість національних економік, підприємств та інституцій [1, 10]. Поняття інформаційного потенціалу як економічної категорії відображає не лише наявність даних і знань, але й здатність економічних суб'єктів ефективно накопичувати, обробляти та використовувати інформаційні ресурси для стратегічного розвитку.

Трансформація світової економічної архітектури під впливом розгортання концепцій Індустрії 4.0 та 5.0 докорінно змінює роль інформаційних ресурсів для підприємств. Інформація стала стратегічним ресурсом та основним фактором виробництва [7, 12]. Її питома вага у створенні доданої вартості нерідко перевищує значення таких класичних активів, як капітал, земля та фізична праця.

Зростаюча роль інформаційного потенціалу проявляється у багатьох вимірах: він впливає на інноваційні процеси, підвищує якість управлінських рішень, сприяє зниженню ризиків та визначає адаптивність організацій до динамічних ринкових умов [7, 8]. В умовах прискореного технологічного прогресу здатність використовувати інформаційний потенціал стає критичним чинником досягнення економічної ефективності та довгострокової стійкості.

Актуальність дослідження полягає в тому, що традиційні економічні категорії — капітал, праця, виробничі ресурси — дедалі частіше доповнюються й трансформуються інформаційними активами. Без чіткого теоретичного осмислення інформаційного потенціалу економічна наука ризикує втратити один із найпотужніших рушіїв сучасного розвитку. Практична значущість цієї категорії підкреслюється необхідністю оцінки та управління інформаційними ресурсами, що безпосередньо впливають на продуктивність, конкурентоспроможність та соціально-економічний прогрес.

Проблема осмислення та актуалізації визначення поняття інформаційного потенціалу (ІП) набуває більшого значення в умовах турбулентного BANI-світу та кризових явищ, зокрема воєнного стану. В якому класичні моделі управління втрачають ефективність [5]. Тому,

існує потреба у переході до цифрового менеджменту (digital management) та управління на основі даних (data-driven management) [11]. Отже, це вимагає чіткої ідентифікації ІП як цілісної економічної категорії, що виступає фундаментальною основою для функціонування всіх інших видів потенціалу підприємства.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Останні дослідження підкреслюють, що інформаційний потенціал стає ключовим чинником економічного розвитку, поряд із традиційними ресурсами — капіталом і працею. Він визначає конкурентоспроможність, інноваційність та стійкість економічних систем у добу цифрової трансформації.

У статті [1] розглядається економіка знань як середовище, де інформаційний потенціал виступає базовим ресурсом. Автори підкреслюють, що сучасні інформаційно-комунікаційні технології формують нові моделі економічної діяльності, а інформаційні активи стають визначальними для інноваційного розвитку та інтеграції у глобальні ринки. Автори дослідження [5] акцентують увагу на цінності інформації як економічного ресурсу. Інформація розглядається не лише як допоміжний чинник, а як основний драйвер соціально-економічного прогресу, що забезпечує ефективність управлінських рішень та підвищує продуктивність економічних процесів. Результати проведених досліджень [2, 3, 8] представляють цифрову трансформацію як ключовий чинник розвитку економіки та суспільства. Автори доводять, що інформаційний потенціал у поєднанні з цифровими технологіями забезпечує автоматизацію виробництва, підвищення ефективності управління та зміну моделей взаємодії між економічними агентами.

Узагальнюючи наявні публікації та дослідження в сфері сутності інформаційного потенціалу можемо стверджувати, що:

- інформаційний потенціал дедалі частіше визнається як самостійна економічна категорія, що має власну структуру та функції;
- дослідження акцентують на його інтеграційній ролі: він поєднує знання, технології та управлінські практики;
- важливим є перехід від розуміння інформації як допоміжного ресурсу до трактування її як стратегічного активу, що формує конкурентні переваги;
- практичний аспект полягає у необхідності оцінки

та управління інформаційними ресурсами, що впливають на ефективність підприємств і національних економік.

Разом з тим, більшість існуючих дефініцій зосереджена на окремих аспектах ІП: ресурсний підхід ігнорує якість менеджменту, компетентісний недооцінює технологічну базу, а безпековий — обмежується захисними функціями [4, 9, 13]. Крім того, необхідно актуалізувати складові, які належать до інформаційного потенціалу та його визначення. Потребує глибшого вивчення механізм трансформації даних у стратегічну мудрість та обґрунтування ролі ІП, як безпосереднього каталізатора інноваційного розвитку в умовах високої динамічності ринкового середовища.

Сучасні дослідження та публікації демонструють, що інформаційний потенціал стає центральним елементом економічної науки та практики. Його дослідження актуальне для формування нових моделей розвитку, адаптації до цифрової економіки та забезпечення стійкості економічних систем.

ФОРМУЛЮВАННЯ ЦІЛЕЙ СТАТТІ (ПОСТАНОВКА ЗАВДАННЯ)

Метою даного дослідження є концептуалізація інформаційного потенціалу як самостійної економічної категорії, визначення його структурних компонентів та окреслення ролі у формуванні траєкторії розвитку економічних систем. Поєднання теоретичних засад і практичних аспектів дозволяє зробити внесок у розвиток економічної думки та надати корисні орієнтири для політиків,

бізнес-лідерів і науковців, які прагнуть зрозуміти та використати інформаційний вимір економічної діяльності.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ ДОСЛІДЖЕННЯ

Трансформація інформації у структурі економічного потенціалу промислового підприємства пройшла шлях від допоміжного чинника до одного із домінуючих факторів виробництва. У класичній парадигмі (А. Сміт, Д. Рікардо) інформація розглядалася як база та необхідна умова функціонування ринку, що не вимагала виокремлення як самостійний ресурс [1—2]. Якісний зсув відбувся у кібернетичному періоді, коли К. Шенноном було введено математичне вимірювання обсягів інформації (біт) [3], а Н. Вінером обґрунтовано залежність стабільності систем від здатності до обробки даних [4]. На сучасному цифровому етапі (Індустрія 4.0/5.0) інформація стає ядром інтелектуального капіталу. Успіх підприємства безпосередньо залежить від швидкості прийняття управлінських рішень, вдало визначеної стратегії розвитку та якості впровадження інновацій. Якщо раніше необхідним мінімумом було володіння статистичними даними про ціни на сировину, то сьогодні інформаційні потоки мають пронизувати весь ланцюг створення вартості: від закупівлі та контролю якості постачальників до тонких налаштувань виробничих процесів і збутових ланцюгів.

В табл. 1 представлено базові напрямки досліджень інформаційного потенціалу як економічної категорії.

Таблиця 1. Ключові напрямки дослідження категорії "інформаційний потенціал"

Напрямок дослідження	Ключові визначення	Переваги визначення	Недоліки визначення	Значення для теми
<i>Економіка знань та роль ІКТ</i>	Інформаційний потенціал як базовий ресурс інноваційного розвитку	Чітко показує зв'язок між знаннями та економічним зростанням	Недостатньо враховано соціальні аспекти використання інформації	Інтеграція інформаційних активів у глобальні ринки
<i>Цінність інформації як ресурсу</i>	Інформація як драйвер соціально-економічного прогресу	Підкреслює стратегічний характер інформації	Визначення занадто загальне, бракує структурних компонентів	Перехід від допоміжного ресурсу до стратегічного активу
<i>Цифрова трансформація економіки</i>	Інформаційний потенціал у поєднанні з цифровими технологіями	Враховує сучасні технологічні тренди	Може бути надмірно технологізованим, без гуманітарного виміру	Основа цифрової економіки
<i>Інформаційні активи та цифрова інфраструктура</i>	Інформаційний потенціал як фактор конкурентоспроможності країн	Визначає міжнародну перспективу	Орієнтоване на макрорівень, мало придатне для підприємств	Глобальний вимір управління інформацією
<i>Інформаційний потенціал підприємства</i>	Визначення ІП як здатності підприємства накопичувати та використовувати дані	Дає приклад прикладного застосування	Обмежене рамками окремих підприємств	Практичний рівень управління
<i>Інформаційний потенціал у контексті інновацій</i>	Інформаційний потенціал як умова розвитку інноваційних екосистем	Враховує взаємозв'язок із інноваціями	Недостатньо уваги до економічної ефективності	Підкреслює роль у формуванні інновацій
<i>Інформаційний потенціал держави</i>	Визначення як здатності держави управляти інформаційними потоками	Враховує політичний та інституційний вимір	Може бути занадто абстрактним для бізнес-практики	Макроекономічний підхід

Джерело: авторська розробка.

Проведені дослідження показують різні рівні трактування: макроекономічний (держава, суспільство), мікроекономічний (підприємства) та глобальний (міжнародні організації). Мікрорівень дає практичні інструменти для управління підприємствами. Макрорівень підкреслює роль держави та інституцій у формуванні інформаційної політики. Глобальний рівень показує стратегічне значення інформаційних активів для міжнародної конкурентоспроможності. Інноваційний та технологічний виміри демонструють, що інформаційний потенціал є рушієм інновацій та цифрової трансформації.

Переваги, наведених в табл. 1 визначень, полягають у їхній здатності підкреслити стратегічну роль інформації, її зв'язок із інноваціями та конкурентоспроможністю. Недоліки в тому, що вони демонструють надмірну загальність, технологічну однобічність або обмеженість рамками окремих рівнів аналізу.

Нами встановлено, що в умовах цифрової економіки успіх підприємства є похідною від ефективності його інформаційних можливостей на всіх етапах операційного циклу. Зокрема, інформаційний потенціал проявляється через конкретні функціональні ланцюги:

— закупівельно-логістичний сегмент. Це здатність акумулювати дані про ринок сировини, надійність постачальників та динаміку цін, якість сировини, що дозволяє мінімізувати вхідні витрати;

— виробничо-технологічний сегмент. Наявність інструментів та процедур управління технологічними картами, контроль параметрів обладнання через IIoT та накопичення знань про технологічні режими;

— збутовий сегмент. Це здатність управління попитом, моніторинг клієнтської поведінки та оптимізація каналів дистрибуції.

Важливо підкреслити принцип економічної доцільності — розвиток ІП не повинен бути самоціллю. Кожен інструмент (від ERP до ШІ) має впроваджуватися лише після розрахунку його впливу на швидкість

прийняття рішень та створення конкурентної переваги.

Систематизація наукових поглядів на економічну сутність інформаційного потенціалу дозволила нам виділити основні підходи, що розкривають різні грані категорії (рис. 1).

Проведений аналіз наукових підходів дозволяє зробити висновок, що жодний підхід не охоплює всієї повноти категорії "інформаційний потенціал". Так, компетентнісний підхід — фокусується на якості людських ресурсів, та може недооцінювати наявну технологічну базу; безпековий — фокусується більше на захисті інформації, а не на розвитку, управлінський — приділяє увагу підтримки системою управлінських рішень; стратегічний — фокусується на прогнозуванні, а не на поточних процесах. Кожен із цих підходів має право на існування, але сучасне конкурентне середовище вимагає від підприємства адаптованого підходу. Інформаційний потенціал — це інтегральний показник, який поєднує у собі ресурси, компетенції персоналу та менеджменту, процеси управління та безпеки, аналіз даних та швидка адаптація до змін ринкового середовища.

У сучасних умовах цифрової економіки інформація перетворюється на стратегічний ресурс, що визначає конкурентоспроможність підприємств та їхню здатність до інноваційного розвитку. Традиційні економічні категорії — капітал, праця, матеріальні та фінансові активи — дедалі частіше доповнюються інформаційними ресурсами, які мають власну специфіку та потребують особливих підходів до управління. Саме тому виникає потреба у чіткому теоретичному осмисленні поняття інформаційного потенціалу як самостійної економічної категорії. Попередні дослідження акцентували увагу на окремих складових цього потенціалу — інформаційних ресурсах, технологіях чи компетенціях персоналу. Однак у час Індустрії 4.0 та 5.0 стає оче-

Рис. 1. Систематизація наукових поглядів на економічну сутність інформаційного потенціалу

Джерело: авторська розробка.

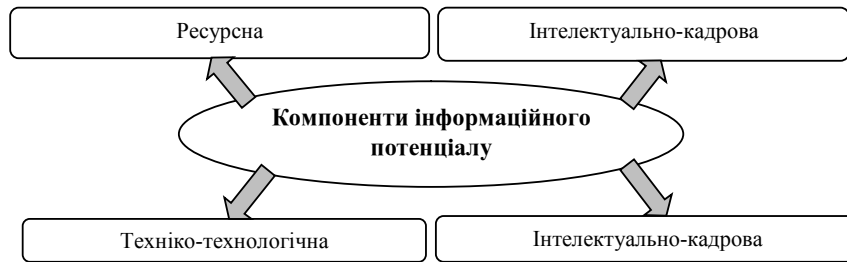

Рис. 2. Синергетичний ефект компонент інформаційного потенціалу

Джерело: авторська розробка.

видним, що інформаційний потенціал має розглядатися як цілісна система, де взаємодія різних компонентів створює синергетичний ефект (рис. 2).

З даних, представлених на рис. 2, слідує, що слабкість будь-якого елементу нівелює силу інших, а збалансована архітектура забезпечує трансформацію даних у знання та економічні результати.

З огляду на це, по результатам проведеного дослідження пропонується авторське визначення інформаційного потенціалу, яке спирається на системний підхід та враховує вимоги цифрової економіки.

Інформаційний потенціал підприємства — це інтегральна економічна категорія, що відображає здатність суб'єкта господарювання трансформувати інформаційні дані у знання та економічні результати на основі збалансованої взаємодії ресурсного, техніко-технологічного, інтелектуально-кадрового та організаційно-управлінського компонентів.

Пропоноване до наукового обігу визначення спирається на системний підхід, що дозволяє розглядати інформаційний потенціал як архітектуру взаємопов'язаних компонентів, а не як ізольований ресурс. При цьому враховано вимоги цифрової економіки та Індустрії 4.0-5.0, що відрізняє його від традиційних трактувань, обмежених лише інформаційними ресурсами. В цьому визначенні підкреслено економічну природу інформаційного потенціалу, яка полягає у здатності перетворювати дані на знання та практичні результати, що формують конкурентні переваги. Тому пропоноване визначення демонструє, що слабкість будь-якого з компонентів нівелює силу інших, що є принципово новим підходом до оцінки та управління інформаційним потенціалом.

Розглянемо детально кожний із компонентів, які складають теоретико-методичну сутність поняття "інформаційний потенціал".

Ресурсний компонент — включає в себе інформацію як предмет праці. Містить підготовлені та адаптовані для подальшого використання дані. Основні складові: бази даних, бази знань, конструкторська та технологічна документація, патенти, комерційна таємниця, дані про кон'юнктуру ринку, дії та ціни конкурентів, законодавчі зміни, науково-технічну інформацію, Big Data (неструктуровані масиви даних з датчиків промислового обладнання (IIoT), логів серверів, клієнтських транзакцій, які потребують специфічної обробки).

Техніко-технологічний компонент — технічні засоби та програми, які забезпечують збір, зберігання, обробку та передачу інформації. Може включати в себе (не є вичерпним списком): серверне обладнання, робочі станції, промислові контролери, сенсори та датчики,

мережеве обладнання; програмне забезпечення (операційні системи, ERP-системи, CRM-системи, CAD/CAM-системи, системи кіберзахисту), локальні та глобальні мережі, хмарні сервіси, технології блокчейн, ШІ.

Інтелектуально-кадровий компонент — складова, завдяки якій відбувається перетворення зібраної та структурованої інформації на економічний результат. Саме персонал є носієм знань і ключовим елементом інформаційного потенціалу. Саме розвитку персоналу, його компетенцій та мотивації необхідно приділяти увагу [17]. До них належать: цифрові компетенції персоналу, навички аналізу даних, система цінностей та правил поведінки співробітників щодо роботи з інформацією, культура обміну знаннями, здатність генерувати нові ідеї.

Організаційно-управлінський компонент — це система правил та процедур, що об'єднує усі елементи системи у робочий механізм. Правильно налаштовані на підприємстві процеси відіграють ключову роль у досягненні стратегічних цілей. Основні складові компоненту: політика інформаційної безпеки, процедури використання аналітики в управлінні, системи підтримки прийняття рішень (DSS), наявність чіткого плану розвитку IT-інфраструктури, роль CDO в організаційній структурі.

Спираючись на глибоку взаємну залежність кожного із елементів, можна зробити висновок, що для успішного розвитку підприємства необхідно оцінювати стан кожного із елементів системи. Так само, як і планувати стратегічний розвиток всієї системи.

Важливо наголосити, що інформаційний потенціал — це також система економічних відносин між суб'єктами з приводу виробництва, розподілу та використання знань. Ці відносини визначають права доступу до даних та відповідальність за управлінський результат.

Отже, все це наглядно підтверджує пропозицію розглядати інформаційний потенціал підприємства як інтегральну здатність підприємства накопичувати та безперервно розвивати інформаційні ресурси, техніко-технологічну інфраструктуру, інтелектуально-кадровий капітал та управлінські процеси в єдиний дієвий механізм для досягнення стратегічних цілей.

ВИСНОВКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ РОЗВІДОК У ДАНОМУ НАПРЯМІ

У результаті проведеного дослідження розкрито економічну сутність інформаційного потенціалу, як фундаментальної економічної категорії, що пронизує всі етапи операційного циклу підприємства від закупівель до збуту. Систематизація наукових підходів дозволила

обґрунтувати системно-спроможнісну парадигму та визначити архітектуру інформаційного потенціалу, як синергію ресурсного, техніко-технологічного, інтелектуально-кадрового та організаційно-управлінського компонентів. Встановлено, що капіталізація ІП відбувається через механізм моделі DIKW, де швидкість перетворення сирих даних у знання та управлінську мудрість виступає каталізатором інноваційного розвитку та зростання прибутковості підприємства. Запропоновано авторське визначення інформаційного потенціалу.

Перспективи подальших розвідок у даному напрямку полягають у розробці математичного інструментарію та комплексної системи показників для кількісної оцінки рівня розвитку інформаційного потенціалу промислового підприємства.

Література:

1. Джинджоян В. В. Стратегічне управління підприємством на основі використання інформаційного потенціалу // Вісник НУБГП. Серія "Економічні науки". 2019. № 2 (86). С. 141—148. DOI: <https://doi.org/10.31713/ve2201914>
2. Економіка та організація інноваційної діяльності: підруч. / за ред. П. Г. Перерви, С. А. Меховича, М. І. Погорєлова. Харків: НТУ "ХПІ", 2008. 1080 с.
3. Pererva P., Nagy S., Maslak M. (2018) Organization of marketing activities on the intrapreneurship // MIND Journal. №5. 10 p. DOI:10.13140/RG.2.2.17332.10883
4. Старостіна А. О. Маркетинг: теорія, світовий досвід, українська практика: підруч. К.: Знання, 2009. 1070 с. 401 с.
5. Краус К. М., Краус Н. М. Цифрова економіка: тренди та перспективи авангардного розвитку. Ефективна економіка. 2018. № 1. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=6047> (дата звернення 25.01.2026).
6. Kosenko A. P., Kobielieva T. O., Tkachova N. P. The definition of industry park electrical products // Scientific bulletin of Polissia. Part 2. № 3 (11). 2017. P. 43—50. DOI: [https://doi.org/10.25140/10.25140/2410-957620173\(11\)43-50](https://doi.org/10.25140/10.25140/2410-957620173(11)43-50)
7. Kocziszky G., Pererva P. G., Szakaly D., Somosi Veres M. (2012) Technology transfer. Kharkiv-Miskolc: NTU "KhPI". 668 p.
8. Товажнянський В. Л., Перерва П. Г. Антикризовий моніторинг фінансово-економічних показників роботи машинобудівного підприємства // Економіка розвитку. Харків: ХНЕУ. 2010. № 2 (54). С.46—50. URL: <http://repository.kpi.kharkov.ua/handle/KhPI-Press/291> (дата звернення 25.01.2026).
9. Перерва П. Г. Управління маркетингом на машинобудівному підприємстві // Навч. посібник для інж.-техн. вузів. Харків: "Основа", 1993. 288 с.
10. Перерва П. Г. Управління інноваційною діяльністю підприємства // Маркетинг: підручник / За ред. О. А. Старостіної. К.: Знання, 2009. С. 461—518.
11. Pererva P. G., Kocziszky G., Veres Somosi M. (2019) Compliance program: [tutorial]. Kharkov; Miskolc: NTU "KhPI". 689 p. URL: <http://repository.kpi.kharkov.ua/handle/KhPI-Press/48662>
12. Борзенко В. І., Перерва П. Г., Кобєлева Т. О. Інтелектуальна власність: магістерський курс: підручник. Харків: НТУ "ХПІ", 2019. 1002 с.
13. Товажнянський В. Л. Антикризовий механізм сталого розвитку підприємства. Х.: Віровець А.П.: Апостроф, 2012. 703 с.

References:

1. Dzhyndzhoyan, V. V. (2019), "Strategic management of the enterprise based on the use of information potential". Visnyk NUVHP. Seriya "Ekonomichninauky", vol. 2 (86), pp. 141—148. DOI: <https://doi.org/10.31713/ve2201914>
2. Pererva, P. G., Mekhovych, S. A. and Pohorelov, M. I. (2008), *Ekonomika ta orhanizatsiia innovatsiinoi diialnosti: pidruchnyk* [Economics and organization of innovation activity: textbook], NTU "KhPI", Kharkiv, Ukraine.
3. Pererva, P., Nagy, S. and Maslak, M. (2018), "Organization of marketing activities on the intrapreneurship". MIND Journal, vol. (5). DOI:10.13140/RG.2.2.17332.-10883
4. Starostina, A. O. (2009), *Marketynh: teoriia, svitovi dosvid, ukrainska praktyka: pidruchnyk* [Marketing: theory, world experience, Ukrainian practice: textbook]. Znannia. Kyiv, Ukraine.
5. Kraus, K. M. and Kraus, N. M. (2018), "Digital economy: trends and perspectives of vanguard development". *Efektivna ekonomika*, vol. 1, available at: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=6047> (Accessed 25 January 2026).
6. Kosenko, A. P., Kobielieva, T. O. and Tkachova, N. P. (2017), "The definition of industry park electrical products". *Scientific Bulletin of Polissia*, vol. 2 (3), 43—50. DOI: [https://doi.org/10.25140/10.25140/2410-9576-20173\(11\)43-50](https://doi.org/10.25140/10.25140/2410-9576-20173(11)43-50)
7. Kocziszky, G., Pererva, P. G., Szakaly, D. and Somosi Veres, M. (2012), *Technology transfer*, NTU "KhPI", Kharkiv-Miskolc.
8. Tovazhnianskyi, V. L. and Pererva, P. G. (2010), "Anti-crisis monitoring of financial and economic performance indicators of a machine-building enterprise", *Ekonomika rozvytku*, vol. 2 (54), pp. 46—50, available at: <http://repository.kpi.kharkov.ua/handle/KhPI-Press/291> (Accessed 30 March 2026)
9. Pererva, P. G. (1993), *Upravlinnia marketynhom na mashynobudivnomu pidpriemstvi* [Marketing management at a machine-building enterprise], *Osnova*. Kharkiv, Ukraine.
10. Pererva, P. G. (2009), "Management of innovation activity of the enterprise", *Marketynh* [Marketing], *Znannia*. Kyiv, Ukraine, pp. 461—518.
11. Pererva, P. G., Kocziszky, G. and Veres Somosi, M. (2019), *Compliance program: tutorial*, NTU "KhPI", Kharkiv, Ukraine, available at: <http://repository.kpi.kharkov.ua/handle/KhPI-Press/48662> (Accessed 30 March 2026)
12. Borzenko, V. I., Pererva, P. G. and Kobielieva, T. O. (2019), *Intelektualna vlasnist: mahisterskyi kurs: pidruchnyk* [Intellectual property: master's course: textbook], NTU "KhPI", Kharkiv, Ukraine.
13. Tovazhnianskyi, V. L. (2012), *Antykryzovyi mekhanizm staloho rozvytku pidpriemstva* [Anti-crisis mechanism of sustainable development of the enterprise], *Apostrof*, Kharkiv, Ukraine.

Отримано редакцією журналу / Received: 30.03.26

Прорецензовано / Revised: 10.04.26

Схвалено до друку / Accepted: 21.04.26